

„Miért jó Erasmus ösztöndíjasnak lenni?”

Ez az a kérdés, amellyel mindenki találkozik, aki legalább egyszer is él a külföldön való tanulás lehetőségével. Számomra már gimnáziumban egyértelmű volt, hogy ha eljön az ideje, szeretnék minden adandó alkalmat, lehetőséget kihasználni, ami 'külföldre vezet'. Így hét év elteltével elmondhatom, hogy az egyik legjobb elhatározásom volt. Az egyetemi éveim alatt körülbelül 2 évet töltöttem külföldön, ebből két szemesztert Erasmus ösztöndíjjal. A 2012/2013-as tanév tavaszi félévében Prágában, a Károly Egyetem Teológiai karán folytattam tanulmányaimat 5 hónapig, majd pedig a 2015/2016-os tanév tavaszi szemeszterében Amszterdamban tanultam a Protestáns Teológiai Egyetemen. Egyik félévről sem állítom, hogy könnyű és egyszerű lett volna, de az biztos, ha lehetőségem lenne, újra és újra 'Erasmus' mellett döntenék.

De mégis miért? Azért mert valóban kinyílik a világ egy huszonéves fiatal előtt. Azok a helyek, amiket tv-ben, fényképeken, képeslapokon látunk, elérhetővé válnak. Ha már elmentünk Prágába, Csehország fővárosába, egy világvárosba, vagy Amszterdamba, Hollandia fővárosába, egy másik igazán híres és csodálatos világvárosba, akkor már bárhova eljuthatunk. Európa, ami kis országunkból olyan nagynek tűnik, de hirtelen összezsugorodik, amint kiteszük a lábunkat. Majd ezután mindig újabb és újabb alkalmakat keresünk külföldi utazásra, legalábbis az én esetemben így történt. Elkezdtem felfedezni, hogy mit is rejteget a mi kis világunk. Új országok, új kultúrák és rengeteg új ember tárult elém.

Első Erasmus félévem nem az első alkalom volt, mikor egyedül éltem hosszabb távon külföldön. Viszont az első eset, amikor is idegen nyelven kellett helyt állnom teológus hallgatóként. Mindig is szerettem a kihívásokat, de ez egy kicsit keményebb fa volt, mint, amire számítottam. De szorgalommal és akarattal sikerült teljesítenem a kitűzött céljaimat. Továbbá most már tudom, hogy tanulmányi átlagomat figyelembe véve az egyetemi éveim során a legsikeresebb félévemnek könyvelhetem el. Valóban megtapasztaltam, amit Pál Apostol ír a Korinthusi gyülekezetnek is: „Mert amikor erőtlenségem van, akkor vagyok erős” /2Kor.12:11b/ Valóban megéreztem azt, hogy bár egyedül mentem, mégsem voltam egyedül. Isten folyamatosan munkálkodott és erősített, mert nélküle biztosan nem tudtam volna így teljesíteni. Egy-egy ilyen félév, egy-egy hosszabb idő, távol a családtól sokat tanít. Tanít Istenről, de még többet saját magunkról. Segít határainkat kitolni, komfortzónánkat kitágítani, és nem utolsó sorban önállóságra kényszerít.

Mindezek mellett beleláthatunk új, más kultúrákba, szokásokba. Úgy mint oktatás, teológia terén, de a mindennapi életben is. Úgy gondolom, ezek azok, amiket „elvárunk” egy Erasmus félévtől, de én ki szeretnék emelni egy számomra nagyon fontos dolgot. Ami a legjobban megerősödött bennem, az a magyarságom, hazám iránti büszkeség. Eddig is büszke voltam országomra és családomra, az értékekre, amiket kaptam szüleimtől, gyülekezetemtől, iskoláimtól, mégis mikor határokon átlépve több ezer km-ről meséltem származásomról, mutattam be országomat, szülőhelyemet, egyetememet, sokan mondták, hogy nem láttak még embert így beszélni az otthonáról. Olyan izgatott lettem és olyan boldogság töltött el, hogy ekkor még erősebben megfogalmazódott bennem, hogy milyen büszke vagyok arra, ahonnan származom. Hiszen külföldön mutatkozott meg leginkább mindaz, mit is tanultam eddig, a mindennapi élethez való hozzáállás, a gyakorlati dolgok, illetve a szakmai hozzáértés. Kint ismerhetjük meg igazán erősségeinket és gyengeségeinket. Büszkeséggel töltött el az, ha valaki

tudta, hogy a magyar nyelv milyen különleges, és nagyon jó érzés fogott el mikor igazán értékelték a botladozó nyelvtudásom.

Másik számomra kiemelkedően fontos dolog, amit a kint töltött idő alatt tanultam, az az **empátia** és **türelem**. Türelem kellett saját magammal szemben. Mikor az ember nagyon szeretne valamit kifejtetni, de nyelvi korlátok miatt nem képes rá és fél, hogy emiatt azt hiszik, hogy nem tud hozzászólni a témához, akkor kell a legjobban türelmesnek lennie és szorgalmasnak, hogy minél hamarabb eljusson arra a szintre, amit elvár magától és megfelelően ki tudja magát fejezni. Türelem kellett más emberekhez. Mikor nem értjük, hogy egy-egy megoldandó problémát miért úgy old meg a másik, ahogy. Mikor nem értjük, mit miért tesz, illetve miért nem érti a mondandónk lényegét. Türelem a kulturális különbségek áthidalásához.

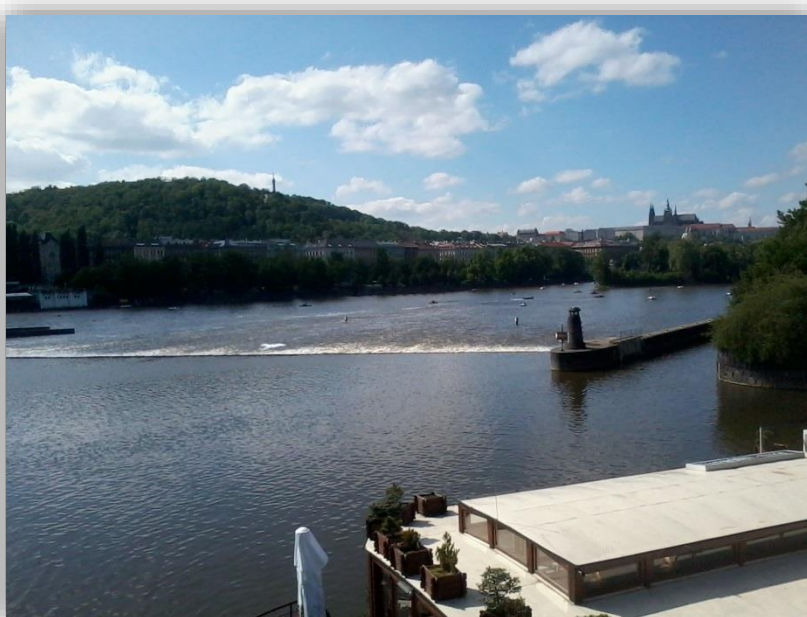
Az Amszterdamban töltött idő alatt rengeteg valós életpéldát láttam az igazi keresztyén elfogadásról, az empátiáról és a másikhoz való pozitív hozzáállásról. Lehetőséget kaptam, hogy egy ökumenikus, keresztyén közösségben éljek, ami életre szóló élmény volt számomra. Egy teljesen más, eddigi elképzelt normáimhoz képest ismeretlen és teljesen új életformával találkoztam, amire nem lett volna lehetőségem, ha nem lépem át kis országunk határait. Lelkipásztorok családjaikkal együtt úgy döntöttek, hogy egy közösségben élnek, és saját életük, illetve jelenlétük a misszió Amszterdam centrumában. Aki rászorul, mindig betérhet a közösségbe, aki segítséget kér, az kap. Csodálatos élményekkel gazdagodtam én is az ott töltött hónapok alatt. Betekintést nyerhettem olyan emberek életébe, akik szükséghelyzetben voltak, valamint beleláttam a többi önkéntes, és a lelkipásztorok életébe is, akik azért vannak, hogy segítsenek, és mindezt a mi Urunk Jézus Krisztus nevében.

Rengeteg új szokást láttam, számomra ismeretlen életviteleket, amiket eleinte kételkedve fogadtam, majd számos beszélgetés és sok megválaszolt kérdés után megtetszettek. Úgy gondolom, hogy még hosszú út előtt állok, de már nagyon sokat változtam és rengeteget nyitottam a világ felé, az új befogadásával kapcsolatban. Sokszor elveszünk a magyar szokásainkban, amivel nincs is baj, amíg nem gondoljuk azt, hogy ha valaki nem úgy csinálja, ahogy mi, az nem jól csinálja. Sajnos ez a vélekedés rám is jellemző volt. De a Hollandiában töltött idő rávilágított arra, hogy attól még, hogy valaki másként él, másként vélekedik, nem jobb vagy rosszabb nálam. Az a lényeg, hogy a közösen elfogadott szabályokat mindenki tiszteletben tartsa. Az első perctől fogva mosollyal az arcukon fogadtak ebben a közösségben, és nem láttak semmi mást bennem, csak Isten gyermekét, akinek most Hollandiában van feladata. Ezt szeretném én is elérni, nem látni mást embertársaimban, csak Isten gyermekét, felebarátomat.

Azt gondolná az ember, könnyű erre a kérdésre válaszolni, hogy „**Miért jó ERASMUS ösztöndíjasnak lenni?**”, de valójában nehéz azokat a szavakat megtalálni, amivel több lesz az ember egy-egy ilyen időszak után.

Az idegen nyelv ismerete, elsajátítása, gyakorlása mindig nagy ösztönzés, és annak is kell lennie, mert csodálatos érzés megállni az embernek a saját lábán, mindenkitől távol, és más nyelven megmutatni, ki is ő valójában. Az idegen kultúrák utáni vágyakozás is egy fontos motiváció, mivel csak élesben, együtt élve ismerhetjük meg más népek kultúráját, érthetjük meg egy-egy sokszor számunkra balgának tűnő kifejezés eredetét. De az élmények, amiket átélünk, az emberek, akikkel találkozunk, az az, ami igazán, egy életre beleivódik az emberbe.

Lehet, hogy 20 év múlva nem fogok tudni megszólalni hollandul, de emlékezni fogok arra, amikor Európa legnagyobb virágoskertjében sétáltam, tengernyi színpompás tulipán között.

Mellékletben csatolom egy korábban, egyetemi lapunkban megjelent buzdító hangvételi írásomat az Erasmusról.

Erasmus, ÚRTA FEL! Kedves diáktársaim! Nagyon sokszor hallom azt a mondatot, hogy olyan jó lenne kimmenni külföldre. Eljött az idő, hogy a feltételes módot megváltoztasd jövő időre! Várj! Segítek! >>> KI FOGOK MENNI KÜLFÖDRE ERASMUSSZAL! Én most töltöm a második erasmusos féléveimet és csak annyit mondhatok, hogy nem bántam meg. Biztosan ismeri mindenki a Facebook-on terjedő képet, amire az van ráírva, hogy „Isten nem mondta, hogy könnyű lesz, de azt igen, hogy veled lesz!” Úgy érzem ez a legtalálóbbs mondat. Mert valóban így van, nem könnyű, de minden fáradságnak megvan a gyümölcse! Ha a nyelvi akadályoktól tartasz, hídd, el, hogy ha valaki, akkor én megértem a nyelvi problémákat, de erre csak egy megoldás van, a TANULÁS ÉS GYAKORLÁS! Ehhez pedig nem kell más, csak HIT ÉS BÁTORSÁG! É Komolyabbra fordítva a szót, soha senki nem mondta még nekem, hogy mit keresel itt, hiszen még a nyelvet sem beszéled, viszont azt már sokan mondták (pedig csak bemutatkoztam) hogy milyen jól megy. Erre természetesen őszintén válaszoltam, de NEM elég jól és most jön, a lényeg, mert erre a válasz az volt, dehogynem, JOBBAN, MINT NEKEM A MAGYAR! É Mondta már ezt nekem egyszerű ember, lelkipásztor és professzor. Tehát ezzel csak arra szeretnélek benneteket biztatni, hogy meg kell próbálni. Csak az fejlődhet, aki próbálkozik és higgyétek el, hogy minden országban ÉRTÉKELIK a próbálkozást! Emellett természetesen megismeresz rengeteg új embert, kultúrát, szokásokat és még több önállóságot tanulsz. Elkezded még jobban értékelni azt, hogy mit jelent MAGYARNAK LÉNNI, és még sorolhatnám, de a legjobb, ha te magad tapasztalod meg, és te meséled el, hogy mik az ERASMUS előnyei!

Rezes Melinda Anikó
(Protestantse Theologische Universiteit, Hollandia)